

Νίκος Κρασιδιώτης

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ «ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕΣ» ΚΑΙ ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

Τον Παντελή Μηχανικό γνώρισα από τα πρώτα ποιήματά του, τα οποία με εντυπωσίασαν. Έτσι από τις στήλες των «Κυπριακών Γραμμάτων» τον ενεθάρρυνα — ιδιαίτερα μετά το 1948 — να συνεχίσει την ποιητική πορεία του, και έθεσα τις σελίδες του περιοδικού στη διάθεσή του.

Ο Μηχανικός ήταν πολύ σεμνός και πολύ μετριοφρόνας άνθρωπος, και δεν έκανε ποτέ κατάχρηση της αγάπης και της εκτίμησής μου σ' αυτόν. Επειδή όμως πίστευε ότι του δημοσίευα ποιήματα πιο πολύ από συμπάθεια, παρά από την αντικειμενική αξία των έργων του, για να δοκιμάσει την πραγματική αξία των ποιημάτων του, μου έστειλε τρία με ξένο όνομα (Πρίamos Λοιζίδης), τα οποία, χωρίς να αντιληφθώ ότι ήταν δικά του, τα ενέκρινα και τα δημοσίευσα. ⁽¹⁾ Το ένα, το «Φοβισμένα Πουλιά», δημοσιεύτηκε αργότερα στην ποιητική συλλογή του «Παρεκκλίσεις».

Το 1955 ο Μηχανικός βραβεύτηκε στο «Δεύτερο Ποιητικό Διαγωνισμό Ζ. Ευσταθίου» των «Κυπριακών Γραμμάτων».

Το 1957 ο Μηχανικός εξέδωσε την πρώτη του ποιητική συλλογή «Παρεκκλίσεις», την οποίαν αφιέρωσε σε μένα ⁽²⁾. Με επιστολή του μάλιστα ημερομηνίας 5 Αυγούστου 1958, με πληροφόρησε ότι το τελευταίο ποίημα της συλλογής «Τότε που Έφυγες» ήταν εμπνευσμένο και γράφτηκε απ' αφορμή τη σύλληψή μου από τους Άγγλους.

Το κείμενο της επιστολής του είναι το εξής:

5/8/58 'Αθήναι

Σεβαστέ μου κύριε Κρασιδιώτη,

Το τελευταίο τής συλλογής καθώς είναι ίσως φανερό, είχε αφορμή την σύλληψή σας τότε.

Έπίσης ο Τάσος Στεφανίδης σάς είχε αφιερώσει τον ίδιο καιρό περίπου ένα ποίημα που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Παρνασσός», που έβγαινε τότε. Σάν πάω πίσω θά του πω να βρούμε κανένα αντίτυπο να σάς στείλουμε.

Δικός σας

Π. Μηχανικός.

(1) Βλ. Νίκου Παναγιώτου, «Μελετήματα», σελ. 68 και 69.

(2) Στην τρίτη λευκή σελίδα του βιβλίου υπάρχει τυπωμένη η εξής αφιέρωση: «Αφιερώνεται Του Νίκου Κρασιδιώτη».

Στο ποίημα ο Μηχανικός διατρανώνει την πεποίθησή του ότι η αντίδραση του Κυπριακού λαού στις συλλήψεις, τις φυλακίσεις, τους βασανισμούς και τα καταπιεστικά, γενικά, μέτρα της αποικιακής κυβέρνησης είναι η περαιτέρω τόνωση του εθνικού φρονήματος και η κορύφωση της αποφασιστικότητας για εθνική δράση και αγώνα.

Ο εικοστός πέμπτος στίχος του ποιήματος «Ούτος ανακρίνεται» είναι παρμένος από την ανακοίνωση που εξέδωσε τότε το Βρετανικό Γραφείο Δημοσίων Πληροφοριών για τη σύλληψη και κράτησή μου. Η ανάκριση περιστεφόταν γύρω από ένα χειρόγραφο γράμμα μου προς το Διγενή, (που βρήκανε μαζί με τα Ημερολόγια του Γρίβα), το οποίο προσπαθούσαν μάταια με τις ερωτήσεις τους οι ανακριτές να επαληθεύσουν. Η ανακοίνωση του Γραφείου Δημοσίων Πληροφοριών, αναφερόμενη στη σύλληψη και κράτησή μου, έγραφε τότε, μεταξύ άλλων «ούτος ανακρίνεται».

Παρακαλώ μή λησμονάτε τη γη μου

5/8/58. Άδινκα.

Τὸ κηρύαίο τῶν
ἰσως γάνερο, εἶχε
, τῶν.

Σεγαπῶντι εἶς εἶχε
εἰς πρὶ καὶ ἕνα ποίημα
εἰς τὸ "Παρθενό"

πάνω πῶς δὲ τοῦ πῶ
ποσο γὰρ εἶς εἶς εἶς.

Διπλὸς εἶς
(1). Μικαλκίς.